

disputants-חולקים ◇ קודרה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ			
כתיב (במדבר כ"ה) ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם.												■	◇	לה.		
אם העם חטאו ראשי העם מה חטאו?												⚡		לה.		
אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: חלק להם בתי דינים.	רב יהודה אמר רב:											!	◇	לה.		
מאי טעמא?												^		לה.		
אילמא משום שאין דנין שנים ביום אחד												!		לה.		
לא שנו אלא בשתי מיתות, אבל במיתה אחת - דנין	והאמר רב חסדא:											⚡	◇	לה.		
אלא כדי שישוּב חרון אף מישראל.												!	◇	לה.		
דיני ממונות גומרין בו ביום כו'.													■	לה.		
מנהגי מילי?													^	לה.		
דאמר קרא (ישעיהו א') מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים.	רבי חנינא:												!	◇	לה.	
מהכא, (ישעיהו א') אשרו חמוץ - אשרו דין שמחמץ את דינו.	רבא:													!	◇	לה.
ואידך														⚡		לה.
אשרו חמוץ - ולא חוּמץ.	[רבי חנינא]													!	◇	לה.
ואידך: האי מלאתי משפט מאי עביד ליה?														⚡		לה.
כדרכי אלעזר אמר רבי יצחק	[רבא]													!	◇	לה.
כל תענית שמלינין בו את הצדקה - כאילו שופך דמים, שנאמר מלאתי משפט צדק וגו'.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי יצחק:													!	◇	לה.
והני מילי - בריפתא ותמרי, אבל בזווי חיטי ושערי - לית לן בה.														■		לה.
לפיכך אין דנין כו'.															■	לה.
מאי טעמא?															^	לה.
משום דלא אפשר. היכי ליעבד? לדייניה במעלי שבתא וליגמריה לדיניה במעלי שבתא - די למא חזו טעם לחובה, ובעו למיעבד הלנת דין. לדייניה במעלי שבתא וליגמריה בשבתא, וליקטליה בשבתא - אין רציחה דוחה את שבת, וליקטליה לאורתא - נגד השמש בעינין.														!	◇	לה.
וליגמריה לדיניה בשבתא, וליקטליה בהד בשבתא														⚡	◇	לה.
נמצא אתה מענה את דינו.														!	◇	לה.
נדייניה במעלי שבתא ונגמריה בהד בשבתא														⚡	◇	לה.
מינשו טעמיהו. אף על גב דשני סופרי הדיינין עומדים לפניהם, וכותבין דברי המזכין ודברי המחיבין - נהי דבפומא כתבין, ליבא דאינשי - אינשי, הלכך לא אפשר.														!	◇	לה.
ותהא קבורת מת מצוה דוחה שבת מקל וחומר: ומה עבודה שדוחה שבת - קבורת מת מצוה דוחה אותה מולאחתו	ריש לקיש רבי יוחנן:													⚡	◇	לה.
(במדבר ו') לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו, מה תלמוד לומר? הרי שהיה הולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מת, יכול יטמא - אמרת לא יטמא. יכול כשם שאינו מטמא לאחותו כך אינו מטמא למת מצוה - תלמוד לומר ולאחתו - לאחותו הוא דאינו מטמא, אבל מטמא למת מצוה.	כדתניא:													⚡	◇	לה.
שבת שנידחת מפני עבודה אינו דין שתהא קבורת מת מצוה דוחה אותה?														⚡	◇	לה:
רציחה תוכיה, שדוחה את העבודה ואינה דוחה את השבת.	אמר ליה: [רבי יוחנן]													!	◇	לה:
רציחה גופה תדחה את השבת מקל וחומר: מה עבודה שדוחה את השבת רציחה דוחה אותה, שנאמר (שמות כ"א) מעם מוכחי תקחנו למות, שבת שנידחת מפני עבודה - אינו דין שתהא רציחה דוחה אותה?														⚡	◇	לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סנהדרין-זה בורר	מימרא													
כבר פסקה תנא דבי רבי ישמעאל	רבא:													לה:
(שמות ל"ה) לא תבערו אש, מה תלמוד לומר?	דתנא דבי רבי ישמעאל:													לה:
מה תלמוד לומר? אי לרבי יוסי - ללא יצאת, אי לרבי נתן - לחלק יצאת														לה:
הבערה ללא יצאת, דברי רבי יוסי.	כדתניא: [רבי יוסי]													לה:
לחלק יצאת.	רבי נתן:													לה:
תנא מושבות קשיא ליה: מושבות מה תלמוד לומר? מכדי שבת חובת הגוף היא, וחובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בחוץ לארץ, (שמות ל"ה) מושבות, דכתב רחמנא למה לי?	אלא אמר רבא:													לה:
לפי שנאמר (דברים כ"א) כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת, שומע אני בין בחול בין בשבת, והא מה אני מקיים (שמות ל"א) מחלליה מות יומת - בשאר מלאכות, חוץ ממיתת בין דין. או אינו אלא אפילו מיתת בית דין. ומה אני מקיים והומת - בחול אבל לא בשבת. או אינו אלא אפילו בשבת? תלמוד לומר לא תבערו אש בכל משבתיכם, ולהלן הוא אומר (במדבר ל"ה) והיו אלה לכם לחקת משפט לדתכם בכל מושבתיכם, מה מושבות האמור להלן - בית דין, אף מושבות האמור כאן - בית דין. ואמר רחמנא לא תבערו אש בכל משבתיכם.	משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד:													לה:
השתא דאמרת אין רציחה דוחה את השבת - אין רציחה דוחה את העבודה מקל וחומר, ומה שבת שנידחת מפני העבודה - אין רציחה דוחה אותה, עבודה שהיא דוחה את השבת - אינו דין שלא תהא רציחה דוחה אותה?	אביי:													לה:
אלא הא דכתיב מעם מזבחי תקחנו למות														לה:
ההוא לקרבן יחיד, דלא דחי שבת.														לה:
לא תהא רציחה דוחה קרבן יחיד מקל וחומר, מה יום טוב שנדחה מפני קרבן יחיד - אין רציחה דוחה אותו, קרבן יחיד שהוא דוחה את יום טוב אינו דין שלא תהא רציחה דוחה אותו?	רבא:													לה: